انتساب مخالفت شیخ الطائفه با اجماع اصحاب توسط صاحب حدائق

> و بالجملة فالنظر في الأخبار و ضم بعضها إلى بعض يعطي جواز القراءة لنا بتلك القراءات رخصة و تقية و ان كانت القراءة الثابتة عنه (صلى اللّٰه عليه و آله) انما هي واحدة و إلى ذلك أيضا يشير كلام شيخ الطائفة المحقة (قدس سره) في التبيان حيث قال: ان المعروف من مذهب الإمامية و التطلع في اخبارهم و رواياتهم ان القرآن نزل بحرف واحد على نبي واحد غير أنهم أجمعوا على جواز القراءة بما يتداوله القراء و ان الإنسان مخير بأي قراءة شاء قرأ، و كرهوا تجريد قراءة بعينها. انتهى و مثله أيضا كلام الشيخ أمين الإسلام الطبرسي في كتاب مجمع البيان حيث قال: الظاهر من مذهب الإمامية أنهم أجمعوا على القراءة المتداولة بين القراء و كرهوا تجريد قراءة مفردة و الشائع في أخبارهم (عليهم السلام) ان القرآن نزل بحرف واحد. انتهى[1]

«...و إلى ذلك أيضا يشير كلام شيخ الطائفة المحقة (قدس سره) في التبيان»؛ این یکی از مهمترین جاهای حدائق است. ایشان اولین کسی هستند که به شیخ الطائفه نسبت داده‌اند که شیخ تواتر را قبول نکرده‌اند. قبل از ایشان یک نفر نیست که این را گفته باشد. شوخی نیست سال‌ها اصحاب ادعای اجماع کرده باشند اما یک نفر نگفته باشد که شیخ در تبیان مخالف اجماع است. احدی نگفته است. ایشان اولین نفر هستند. حتی سید نعمت الله جزایری و مجلسی اول هم نگفته اند. این‌ها خیلی مهم است. اول کسی که به شیخ نسبت می‌دهند، ایشان هستند. بعد ذیل صفحه صد و عبارت دارند:

> و كلام هذين الشيخين (عطر اللّٰه مرقديهما) صريح في رد ما ادعاه أصحابنا المتأخرون (رضوان اللّٰه عليهم) من تواتر السبع أو العشر، على ان ظاهر جملة من علماء العامة و محققي هذا الفن إنكار ما ادعى هنا من التواتر أيضا[2]

چطور صریح رد در ادعای اجماع اصحاب است، اما در این پنج-شش قرن خود اصحاب نگفته اند که شیخ با ما مخالفت کرده؟! و حال آنکه در فرع فقهی ساده به این صورت آمده؛ شما می‌خواهید در نمازتان سوره «والضحی» را بخوانید. امامیه می‌گویند «الضحی و الم نشرح» سوره واحده هستند. بیشتر اصحاب می‌گویند وقتی «الضحی» و «الم نشرح» در نماز می‌خوانید، بین آن دو بسم الله می‌خوانید

ای نمی خوانید؟ در عروه و رساله‌ها آمده که باید بین آن بسم الله بخوانید. اما شیخ در تبیان[3] فرموده‌اند که اصحابنا فرموده‌اند که نخوانید. اتفاقا در بحث بسم الله عرض می‌کنم. شیخ فرموده‌اند وقتی در نماز سوره «والضحی» را می‌خوانید، حق ندارید بسم الله بخوانید. باید در آن جا مفصل بحث کنیم.

ببینید این یک فرع فقهی است. استصلاح و تقیه کنار رفت؟! احدی از عامه این را نمی‌گویند. اختصاصی شیعه است. اصحاب روایت کرده‌اند که شما حق ندارید بین آن دو فاصل بیندازید. در بسم الله آن هم اختلاف است. کلام شیخ الطائفه را ببینید؛ اصحابنا در کتب مفصل می‌گویند که شیخ در تبیان می‌گوید وقتی می‌خواهید بین این دو سوره جمع کنید، بسم الله را نخوانید. پس ای اصحاب هست که تبیان این را گفته است. اما چطور در اینجا ای‌دشان نبود که شیخ فرموده قرآن حرف واحد است و هیچ‌کدام از این قرائات متواتر نیست؟! همه گفته اند «اجمعوا علی تواتر» اما به ای شیخ نبودند؟!

---

[1]الحدائق الناضرة في أحكام العترة الطاهرة، ج8، ص: ۱۰۰

[2]همان

[3] التبيان في تفسير القرآن - الشيخ الطوسي (۱۰/ ۳۵۶)؛ روى اصحابنا ان أول من نشرح من الضحى سورة واحدة لتعلق بعضها ببعض ولم يفصلوا بينهما ب (بسم الله الرحمن الرحيم) وأوجبوا قراءة تهما في الفرائض في ركعة وأول يفصل بينهما. ومثله قالوا في سورة (ألم تر كيف) و (الايلاف) وفى المصحف هما سورتان فصل بينهما ببسم الله.

بازبینی #3
ایجاد شده 2 مه 2024 07:38:37 توسط ... .
به روزرسانی شده 6 ژوئن 2024 07:12:24 توسط ... .